

TREDJE PÅSKVECKAN

MÅNDAG DEN 27 APRIL

Läsning

Apg 6:8-15

Stefanos, som var fylld av nåd och kraft, gjorde stora under och tecken bland folket. Då uppträdde några medlemmar i den synagoga som kallades De frigivnas (dit hörde folk från Kyrene, Alexandria, Kilikien och Asien) och började disputeras med Stefanos. Men de kunde inte hävda sig mot visdomen och anden i det han sade. Därför skickade de fram några som skulle säga att de hört honom yttra sig hädiskt om Mose och Gud. De hetsade upp folket och de äldste och de skrifflärda, och sedan kom de och grep Stefanos och förde honom till rådet. Där fick falska vittnen träda fram och säga: »Den här mannen angriper ständigt och jämt både denna heliga plats och lagen. Vi har hört honom säga att Jesus, han från Nasaret, skall förstöra denna plats och ändra på de seder och bruk som vi har från Mose.« Alla som satt i rådet gav noga akt på Stefanos och tyckte då att hans ansikte var som en ängels.

Responsoriepsalm

Ps 119:23-24, 26-27, 29-30 (R. 1b)

R. Saliga de som vandrar efter Herrens lag
eller: Halleluja.

Furstar lägger råd mot mig,
men din tjänare begrundar dina stadgar,
ja, dina vittnesbörd är min lust,
de ger mig råd. R.

Jag berättade om mina vägar, och du svarade.

Lär mig dina bud.

Lär mig att förstå dina stadgars väg,
så vill jag begrundas dina under. R.

Låt lögnens väg vara fjärran ifrån mig,
och förunnas mig din undervisning.

Jag har utvalt sanningens väg,
jag har bejakat dina lagar. R.

Halleluja

Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium

Joh 6:22-29

När Jesus hade gett mat åt de fem tusen, såg lärjungarna honom komma gående på sjön. Nästa dag upptäckte folkmassan, som var kvar på andra sidan sjön, att det bara

hade funnits en enda båt där och att Jesus inte hade följt med sina lärjungar i den utan att de hade gett sig av ensamma. Men det kom andra båtar från Tiberias och lade till nära platsen där man hade ätit brödet, det som Herren hade läst tacksägelsen över. När folket nu upptäckte att Jesus inte var där och inte heller hans lärjungar, steg de i båtarna och for över till Kafarnaum för att leta efter Jesus. De fann honom där på andra sidan sjön och frågade honom: »Rabbi, när kom du hit?« Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: ni söker inte efter mig därför att ni har fått se tecken utan därför att ni åt av bröden och blev mätta. Arbeta inte för den föda som är förgänglig utan för den föda som består och skänker evigt liv och som Människosonen skall ge er. Ty på honom har Fadern, Gud själv, satt sitt sigill.« De frågade då: »Vad skall vi göra för att utföra Guds verk?« Jesus svarade: »Detta är Guds verk: att ni tror på honom som han har sänt.«

TISDAG DEN 28 APRIL

Läsning

Apg 7:51 – 8:1a

Stefanos sade till folket, de äldste och skriftlärda: »Styvnackade är ni, oomskurna till hjärta och öron. Alltid gör ni motstånd mot den helige Ande, ni som era fäder. Finns det någon profet som era fäder inte har förföljt? De dödade dem som förutsade att den Rättfärdige skulle komma, och nu har ni förrått och mördat honom, ni som fick lagen utfärdad åt er av änglar men inte har hållit den.«

När de hörde detta blev de så ursinniga på Stefanos att de skar tänder. Men fylld av helig ande riktade han blicken mot himlen och såg Guds härlighet och Jesus som stod på Guds högra sida, och han sade: »Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida.« Då ropade de högt och höll för öronen, och alla störtade sig över honom på en gång och släpade ut honom ur staden för att stena honom. Vittnena lade sina mantlar framför fötterna på en ung man som hette Saul. Så stenade de Stefanos, som åkallade Herren och sade: »Herre Jesus, ta emot min ande.« Han föll på knä och ropade högt: »Herre, ställ dem inte till svars för denna synd.« Med de orden dog han. Också Saul tyckte det var riktigt att han dödades.

Responsoriepsalm

Ps 31:3c–4, 6ab, 7b, 8a, 17, 21ab (R. 6a)

R. I din hand befäller jag min ande
eller: Halleluja.

Var mig en fast klippa, en borg som blir min räddning.
Ty du är mitt bergfäste och min borg,
och du skall, för ditt namns skull, leda och föra mig. R.

I din hand befäller jag min ande,
du befriar mig, Herre, du trofaste Gud.
Jag förtröstar på Herren.
Jag vill jubla och vara glad över din nåd. R.

Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
hjälp mig i din nåd.
Du bevarar dem i ditt ansiktets beskydd
när människor gaddar sig samman. R.

Halleluja

Joh 6:35ab

V. Jag är livets bröd, säger Herren.
Den som kommer till mig skall aldrig hungra.

Evangelium

Joh 6:30–35

Vid den tiden sade folket till Jesus: »Vilket tecken vill du göra, så att vi kan se det och tro på dig? Vad kan du utföra? Våra fäder åt mannat i öknen, så som det står skrivet: *Han gav dem bröd från himlen att äta.*« Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: Mose gav er inte brödet från himlen, men min fader ger er det sanna brödet från himlen. Guds bröd är det bröd som kommer ner från himlen och ger världen liv.«

De bad honom då: »Herre, ge oss alltid det brödet.« Jesus svarade: »Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta.«

ONSDAG DEN 29 APRIL

KATARINA AV SIENA
Fest

Läsning

1 Joh 1:5 – 2:2

Mina kära: detta är det budskap som vi har hört av Jesus Kristus och förkunnar för er: att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom. Om vi säger att vi har gemenskap med honom men vandrar i mörkret, ljuger vi och handlar inte efter sanningen. Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, då har vi gemenskap med varandra, och blodet från Jesus, hans son, renar oss från all synd. Om vi säger att vi är utan synd, bedrar vi oss själva, och sanningen finns inte i oss. Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet. Om vi säger att vi inte har syndat, gör vi honom till lögnare, och hans ord finns inte i oss.

Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern, Jesus Kristus som är rättfärdig. Han är det offer som sonar våra synder och inte bara våra utan hela världens.

Responsoriepsalm

Ps 103:1–4, 8–9, 13–14, 17–18a (R. 1a)

R. Lova Herren, min själ.

Lova Herren, min själ,
allt som finns i mig, prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort. R.

Han förlåter dig alla dina missgärningar
och helar alla dina brister,
han räddar ditt liv från graven
och kröner dig med nåd och barmhärtighet. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Han går inte ständigt till rätta
och vredgas inte för evigt. R.

Som en fader förbarmar sig över barnen,
så förbarmar sig Herren över dem som fruktar honom.
Ty han vet hur vi är danade,
han tänker på att vi är stoft. R.

Herrens nåd varar från evighet till evighet
över dem som fruktar honom
och hans rättfärdighet intill barnbarn,
när man håller hans förbund. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader,
himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Matt 11:25–30

Vid den tiden sade Jesus: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Och ingen känner Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett milt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.«

TORSDAG DEN 30 APRIL

Läsning

Apg 8:26–40

En ängel från Herren sade till Filippos: »Gå nu vid middagstiden ut på vägen som leder från Jerusalem ner till Gaza. Den ligger öde.« Han gick genast. Då kom där en etiopier som var mäktig hoveunuck hos kandake, den etiopiska drottningen, och hade ansvaret för hela hennes skattkammare. Han hade farit till Jerusalem för att tillbe Gud och var nu på väg hem och satt i sin vagn och läste profeten Jesaja. Anden sade till Filippos: »Gå fram till vagnen och håll dig intill den.« Filippos skyndade fram, och när han hörde mannen läsa profeten Jesaja frågade han: »Förstår du vad du läser?« – »Hur skulle jag kunna det utan att någon vägleder mig?« svarade mannen. Och han bad Filippos stiga upp och sätta sig bredvid honom. Skriftstället som han läste var detta:

*Liksom ett får som förs till slakt,
liksom ett lamm som är tyst inför den som klipper det
öppnade han inte sin mun.
Genom förödmjukelsen blev hans dom upphävd.
Vem kan räkna hans efterkommande,
när hans liv nu upphöjs från jorden?*

Hovmannen frågade Filippos: »Säg mig, vem talar profeten om – sig själv eller någon annan?« Filippos tog då till orda, och med skriftstället som utgångspunkt förkunnade han budskapet om Jesus för honom. När de färdades vägen fram, kom de till ett ställe med vatten, och hovmannen sade: »Här finns vatten. Är det något som hindrar att jag blir döpt?« Han lät stanna vagnen, och båda två, Filippos och hovmannen, steg ner i vattnet, och Filippos döpte honom. När de hade stigit upp ur vattnet, ryckte Herrens ande bort Filippos, och hovmannen såg honom inte mer; han fortsatte sin resa, fylld av glädje. Men Filippos, visade det sig, hade kommit till Ashdod, och sedan gick han från stad till stad och förkunnade budskapet tills han kom till Caesarea.

Responsoriepsalm

Ps 66:8–9, 16–17, 20 (R. 1)

R. Höj jubel till Gud, alla länder
eller: Halleluja.

Prisa, ni folk, vår Gud,
och låt hans lov ljuda högt,
ty han har bevarat vårt liv
och har inte låtit oss vackla. R.

Kom och hör, jag vill berätta för er, ni alla som fruktar Gud,
om allt gott som Herren har gjort för mig.
När jag ropade till honom med min mun,
redan då var lovsång på min tunga. R.

Lovad vare Gud, som inte har förkastat min bön
eller vänt ifrån mig sin nåd! R.

V. Jag är det levande brödet,
som har kommit ner från himlen.
Den som äter av det brödet skall leva i evighet.

Evangelium

Joh 6:44–51

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Ingen kan komma till mig utan att Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen. Det står skrivet hos profeterna: *Alla skall bli Guds lärjungar*. Var och en som har lyssnat till Fadern och lärt av honom kommer till mig. Men ingen har sett Fadern, utom den som har kommit från Gud; han har sett Fadern. Sannerligen, jag säger er: den som tror har evigt liv. Jag är livets bröd. Era fäder åt mannat i öknen och de dog. Men brödet som kommer ner från himlen är sådant att den som äter av det inte skall dö. Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Brödet jag skall ge är mitt kött, jag ger det för att världen skall leva.«

FREDAG DEN 1 MAJ**Läsning**

Apg 9:1–20

Saul, som ännu rasade av mordlust mot Herrens lärjungar, gick till översteprästen och bad att få med sig brev till synagogorna i Damaskus: om han fann några som hörde till Vägen, män eller kvinnor, skulle han få fångsla dem och föra dem till Jerusalem. Men när han på sin resa närmade sig Damaskus, omgavs han plötsligt av ett bländande ljussken från himlen. Han föll till marken och hörde en röst som sade till honom: »Saul, Saul, varför förföljer du mig?« Han frågade: »Vem är du, herre?« – »Jag är Jesus, den som du förföljer. Stig upp och gå in i staden, så får du veta vad du skall göra.« Hans reskamrater stod förstummade; de hörde rösten men såg ingen. Saul reste sig upp, men fast hans ögon var öppna kunde han inte se. De tog honom då vid handen och ledde honom in i Damaskus. Under tre dagar var han blind, och han varken åt eller drack.

I Damaskus fanns en lärjunge som hette Ananias. Till honom sade Herren i en syn: »Ananias!« Han svarade: »Ja, herre.« Herren sade: »Gå genast till Raka gatan, och fråga i Judas hus efter en som heter Saul och är från Tarsos. Han ber, och i en syn har han sett en man som heter Ananias komma in och lägga sina händer på honom för att han skall se igen.« – »Herre«, svarade Ananias, »jag har hört från många håll om den mannen och allt ont han har gjort mot dina heliga i Jerusalem. Och nu är han här med fullmakt från översteprästerna att gripa alla som åkallar ditt namn.« Men Herren sade till honom: »Gå, honom har jag utvalt till mitt redskap. Han skall föra ut mitt namn till hedningar och kungar och Israels folk, och jag skall låta honom veta hur mycket han måste lida för mitt namns skull.«

Ananias gav sig i väg och gick till Judas hus. Han lade sina händer på Saul och sade: »Saul, min broder! Herren själv, Jesus, som visade sig för dig på vägen hit, har sänt mig för att du skall få tillbaka din syn och fyllas av helig ande.« Då var

det som om fjäll hade fallit från Sauls ögon, och han kunde se igen. Han lät genast döpa sig, och när han hade ätit, återfick han krafterna. Han stannade några dagar hos lärjungarna i Damaskus och började genast förkunna i synagogorna att Jesus är Guds son.

Responsoriepsalm

Ps 117 (R. Mark 16:15)

R. Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet
eller: Halleluja.

Lova Herren, alla hedningar,
prisa honom, alla folk. R.

Ty hans nåd är väldig över oss,
och Herrens sanning varar i evighet. R.

Halleluja

Joh 6:56

V. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod
förblir i mig och jag i honom.

Evangelium

Joh 6:52–59

Vid den tiden började judarna tvista med varandra om hur Jesus kunde ge dem sitt kött att äta. Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod, äger ni inte livet. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen. Ty mitt kött är verklig föda, och mitt blod är verklig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom. Liksom den levande Fadern har sänt mig och jag lever genom Fadern, skall också den som äter mig leva genom mig. Detta är brödet som har kommit ner från himlen, ett annat bröd än det som fäderna åt. De dog, men den som äter detta bröd skall leva i evighet.« Detta sade han när han undervisade i synagogan i Kafarnaum.

Eller (om S:t Josef Arbetaren firas):

Läsning

1 Mos 1:26 – 2:3

Gud sade: »Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika. Och må de råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräddjur som rör sig på jorden.« Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. Och Gud välsignade dem. Gud sade till dem: »Var fruktsamma och föröka er, och uppfyll jorden och lägg den under er. Och råd över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över alla djur som rör sig på jorden.« Och Gud sade: »Se, jag ger er alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med

fröbärande trädfrukt. Detta skall ni ha till föda. Men åt alla djur på jorden och åt alla fåglar under himmelen och åt allt som krälar på jorden, vad som i sig har en levande själ, åt dessa ger jag alla gröna örter till föda.« Och det skedde så. Och Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott. Och det blev afton, och det blev morgon, den sjätte dagen.

Så blev nu himmelen och jorden fullbordade med hela sin härskara. Och Gud fullbordade på sjunde dagen det verk som han hade gjort. Och han vilade på sjunde dagen från allt det verk som han hade gjort. Och Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, därför att han på den dagen vilade från allt sitt verk, det som Gud hade gjort, när han skapade.

eller:

Läsning

Kol 3:14-15, 17, 23-24

Över allt detta skall ni ha kärleken, det band som ger fullkomlighet. Låt Kristi frid råda i era hjärtan, den som ni kallades till som lemmar i en och samma kropp. Visa er tacksamhet. Låt allt vad ni gör i ord eller handling ske i herren Jesu namn och tacka Gud fadern genom honom. Vad ni gör skall ni göra helhjärtat, det gäller ju Herren och inte människor: tänk på att det är Herren som skall ge er belöningen, er del av arvet. Kristus är er herre, och ni skall tjäna honom.

Responsoriepsalm

Ps 90:2-4, 12-14, 16 (R. 17)

R. Ge framgång åt våra händers verk
eller: Halleluja.

Förrän bergen blev till
och du födde jorden och världen,
ja, från evighet till evighet är du, o Gud. R.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: »Vänd åter, ni människor.«
Ty tusen år är i dina ögon som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter. Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Låt dina gärningar uppenbaras för dina tjänare
och din härlighet över deras barn. R.

Halleluja

Ps 68:20

V. Lovad vare Herren dag efter dag!
Han bär oss, Gud ger oss seger.

Evangelium

Matt 13:54–58

Vid den tiden kom Jesus till sin hemstad, och där undervisade han i synagogan, så att man häpnade och sade: »Varifrån kommer den mannens visdom och underverk? Är det inte snickarens son? Heter inte hans mor Maria och hans bröder Jakob och Josef och Simon och Judas? Och bor inte alla hans systrar här hos oss? Varifrån har han då allt detta?» Så blev han en stötesten för dem. Men Jesus sade till dem: »En profet blir ringaktad bara i sin hemstad och i sitt hem.« Och han gjorde inte många underverk där, eftersom de inte ville tro.

LÖRDAG DEN 2 MAJ

Läsning

Apg 9:31–42

Kyrkan fick vara i fred i hela Judeen, Galileen och Samarien. Den byggdes upp och levde i gudsfruktan, och den växte genom den helige Andes tröst och stöd.

Petrus vandrade från plats till plats och kom då också till de heliga som bodde i Lydda. Där träffade han en man vid namn Aineas som var förlamad och hade legat till sängs i åtta år. Petrus sade till honom: »Aineas, Jesus Kristus botar dig. Stig upp och gör själv iordning din bädd.« Genast steg han upp, och alla som bodde i Lydda och på Saronslätten såg honom, och de omvände sig till Herren.

I Joppe fanns det bland lärjungarna en kvinna som hette Tabita, på grekiska Dorkas. Hennes liv var fyllt av goda gärningar och frikostighet mot de fattiga. Vid den här tiden blev hon sjuk och dog, och man tvättade henne och bar upp henne på övervåningen. Lydda ligger inte långt från Joppe, och då lärjungarna hörde att Petrus var där, skickade de dit två män och bad honom komma över till dem så fort som möjligt. Petrus följde genast med. När han kom fram, förde de honom upp på övervåningen, där alla änkor samlades kring honom och gråtande visade honom de skjortor och mantlar som Dorkas hade gjort medan hon ännu var bland dem. Petrus sade åt alla att gå ut och föll sedan på knä och bad. Så vände han sig mot den döda och sade: »Tabita, stig upp!« Hon öppnade ögonen, och när hon såg Petrus satte hon sig upp. Han räckte henne handen och hjälpte henne att resa sig. Sedan kallade han in de heliga och änkor och lät dem se hur hon stod där levande. Händelsen blev känd i hela Joppe, och många kom till tro på Herren.

Responsoriepsalm

Ps 116:12–17 (R. jfr 17)

R. Jag vill offra lovets offer och åkalla Herrens namn
eller: Halleluja.

Hur skall jag löna Herren
alla hans välgärningar mot mig?

Jag vill taga frälsningens bägare
och åkalla Herrens namn. R.

Jag vill infria åt Herren mina löften,
ja, inför hela hans folk.
Dyrt aktad i Herrens ögon
är hans frommas död. R.

Ack Herre, jag är ju din tjänare,
jag är din tjänare, en son till din tjänsteflicka,
du har lossat mina band.

Dig vill jag offra lovets offer,
jag vill åkalla Herrens namn. R.

Halleluja

Jfr Joh 6:63c, 68c

V. Alla dina ord är ande och liv;
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Joh 6:60–69

Vid den tiden sade många av Jesu lärjungar: »Det är outhärdligt, det han säger. Vem står ut med att höra på honom?« Jesus, som genast förstod att lärjungarna förargade sig över hans ord, sade till dem: »Får det här er att vackla? Hur blir det då om ni får se Människosonen stiga upp dit där han var förut? Det är anden som ger liv, köttet är till ingen hjälp. De ord jag har talat till er är ande och liv. Men det är några av er som inte tror.« Jesus visste ju från början vilka som inte trodde och vem som skulle förråda honom. Och han fortsatte: »Det var därför jag sade er att ingen kan komma till mig om han inte får det som gåva av Fadern.«

Då drog sig många av hans lärjungar tillbaka och ville inte längre följa med honom. Jesus sade till de tolv: »Inte vill väl ni också gå er väg?« Simon Petrus svarade: »Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och vi förstår att du är Guds helige.«

FJÄRDE PÅSKSÖNDAGEN DEN 3 MAJ

Första läsningen

Apg 2:14a, 36–41

Petrus tog till orda och talade till dem som var i Jerusalem: »Hela Israels folk skall vara fast förvissat om att Gud har gjort honom till Herre och till Messias, denne Jesus som ni har korsfäst.«

Orden träffade dem i hjärtat, och de frågade Petrus och de andra apostlarna: »Bröder, vad skall vi göra?« Petrus svarade: »Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att ni får förlåtelse för era synder. Då får ni den helige Ande som gåva. Ty löftet gäller för er och era barn och alla dem långt borta som

Herren, vår Gud, vill kalla.« Petrus vädjade till dem med många andra ord också, och han uppmanade dem: »Se till att ni blir räddade undan detta onda släkte.«

De som tog till sig hans ord lät döpa sig, och den dagen ökade de troendes antal med inemot tre tusen.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 1)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 621. När den läses används följande text:

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig
eller: Halleluja.

[Herren är min herde,
 ingenting skall fattas mig.]
Han för mig i vall på gröna ängar,
 han låter mig vila vid lugna vatten.
Han ger mig ny kraft
 och leder mig på rätta vägar,
 sitt namn till ära. R.

Inte ens i den mörkaste dal
 fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
 din käpp och din stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig
 i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
 och fyller min bägare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig
 varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
 så länge jag lever. R.

Andra läsningen

1 Pet 2:20b–25

Om ni står ut med att misshandlas när ni har gjort rätt, då är det något stort i Guds ögon. Det är vad ni har kallats till, ty också Kristus led, för er skull, och gav er ett exempel för att ni skall följa i hans fotspår. *Han begick inte någon synd, och svek fanns inte i hans mun.* Han svarade inte med skymford när han skymfades. Han svarade inte med hotelser när han fick lida. Han överlät sin sak åt honom som dömer rättvist. Våra synder bar han i sin egen kropp upp på träpålen, för att vi skulle dö bort från synden och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår har ni blivit botade. Ni var som vilsegångna får, men nu har ni vänt tillbaka till era själars herde och vårdare.

V. Jag är den gode herden, säger Herren;
jag känner mina får, och de känner mig.

Evangelium

Joh 10:1-10

Vid den tiden sade Jesus: »Sannerligen, jag säger er: den som inte går in i fårfållan genom grinden utan klättrar in på ett annat ställe, han är en tjuv och en rövare. Men den som går in genom grinden är fårens herde. För honom öppnar grindvakten, och fåren hör hans röst, och han ropar på sina får med deras namn och för ut dem. När han har släppt ut sina får går han före dem, och fåren följer honom därför att de känner igen hans röst. Men en främling följer de inte, utan springer ifrån honom, därför att de inte känner igen främmande röster.« Denna bild använde Jesus när han talade till dem, men de förstod inte vad han menade.

Sedan sade Jesus: »Sannerligen, jag säger er: jag är grinden in till fåren. Alla som har kommit före mig är tjuvar och rövare, men fåren har inte lyssnat till dem. Jag är grinden. Den som går in genom mig skall bli räddad. Han skall gå in och han skall gå ut, och han skall finna bete. Tjuven kommer bara för att stjäla, slakta och döda. Jag har kommit för att de skall ha liv, och liv i överflöd.«